

ת"פ 10943/06/19 - מדינת ישראל נגד ודיע אעביד

בתי משפט

ת"פ 10943-06-19
07 מאי 2023

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשם ודיע אעביד

גזר דין

1. הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ובעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

עובדות כתב האישום

2. ביום 8.5.2019, בעקבות סכסוך קיים על רקע שימוש בחניה, התרחשה קטטה בין משפחתו של שאפיק עביד למשפחתו של סעיד אעבד. למחרת, ביום 9.5.2019, בעת ניסיון לערוך סולחה בין המשפחות, התפתח ויכוח בין מ' (להלן: המתלונן) לנאשם ושלושה אחרים. הנאשם ואדם נוסף אחזו בסכין, אדם אחר ריסס את המתלונן בגז מדמיע ואדם רביעי אחז במתלונן. הנאשם דקר את המתלונן בבטנו ואדם נוסף בעט ברגליו. בעקבות הדקירה נגרמו למתלונן קרע בקיר הקדמי של הקיבה וחור בסרעפת בצד שמאל. המתלונן אושפז ונאלץ לעבור ניתוח.

הראיות לעונש

3. המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם, לפיו לנאשם בין היתר הרשעות בעבירות אלימות והחזקת סכין.

4. ב"כ הנאשם הגיש צו לפתיחת הליכי חדלות פירעון מיום 10.7.2022 בעניינו של הנאשם. כמו כן הוגש הסכם הסולחה בין הצדדים, הנושא תאריך 14.7.2019, ולפיו נושא החנייה הוסדר, הוסכם כי משפחת המתלונן לא תגיש תלונה ולא תמסור בבית המשפט עדות שיש בה כדי להזיק למשפחת הנאשם, ומשפחת הנאשם תישא בהוצאותיו של המתלונן, בגין הפציעה, ככל שתהיינה כאלה.

5. עדות מר חאדר מוחמד עביד - מוכתר הכפר. נערכה סולחה בכפר בין משפחת הנפגע למשפחת הפוגע.

מהמשפחות לא היה ברור מי האדם שתקף, אך עשו סולחה על כל "נקודות הסכסוך" שהיו ביניהם. מאז יולי 2019 ועד היום המצב בין המשפחות מצוין.

6. עדות סעיד אעבד, אביו של המתלונן. לטענתו הנאשם הוא לא זה שדקר את בנו, המתלונן. הנאשם חבר שלו. מאז אירוע הקטטה עבר הנאשם דברים לא טובים. הוא שילם תשלום כספי, שהה במעצר בית במשך 4 שנים ולא יכל לעבוד או לצאת מהבית. אשתו והוריו לא עובדים ומאז נולדו לו עוד שני ילדים, נוסף על השניים שהיו. משפחתו של הנאשם שילמה להם כ-5,000 דויר, שהם שווי ערך לכ-25,000 ₪. גם הסכסוך סביב החנייה נפתר, החנייה חזרה להיות ברשות משפחתו. בנו, המתלונן, הבריא ומתחתן בקרוב.

טיעוני הצדדים לעונש

7. טיעוני המאשימה - העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום הוכחו במלואן. בשל סכסוך של מה בכך, החל הנאשם בתקיפת המתלונן, כשהוא מצויד בסכין, יחד עם אחרים שגם להם היו סכין וגז מדמיע. בית המשפט העליון מתייחס בחומרה רבה לעבירות מסוג זה וקורא פעם אחר פעם להילחם בתופעות האלימות והסכינאות. דקירת המתלונן על ידי הנאשם היתה לעבר פלג גופו העליון של המתלונן וגרמה לו לפגיעות קשות. בנס לא נגרמו למתלונן פגיעות קשות יותר. הדקירה בוצעה יחד עם אחרים, כשהמתלונן אף רוסס בגז מדמיע. מתחם העונש ההולם צריך להיות בין 3 ל-6 שנות מאסר, נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת. לנאשם עבר של עבירות אלימות קלות והחזקת סכין. הנאשם לא לקח אחריות על המעשים ובחר לנהל הליך הוכחות. משיקולי הרתעה, מבוקש למקם את הנאשם מעל מחצית המתחם ולגזור עליו 5 שנות מאסר, לצד מאסר על תנאי. נוכח העדויות שנשמעו, לא מבוקש להטיל על הנאשם רכיב של פיצויים.

טיעוני ב"כ הנאשם - מהכרעת הדין והראיות שנשמעו עולה כי מדובר באירוע מתגלגל. היתה קטטה בין שתי משפחות, אשר מאז עשו סולחה ביניהן. האירוע היה במאי 2019. מאז חלפו יותר משלוש שנים ולא היה שום אירוע נוסף. כפי שנקבע בהכרעת הדין, משפחת המתלונן לא רצתה להגיע להעיד. כשהעידו, עדותם התקבלה מכח סעיף 10א לפקודת הראיות. יש לתת לכך משקל בעניין העונש.

לגבי עברו הפלילי של הנאשם, טען סנגורו כי העבירה האחרונה התיישנה בשנת 2016.

אשר לעבירה המיוחסת לנאשם - לדברי ב"כ הנאשם, בפסיקה נקבע מתחם רחב של עונשים. היות שהיתה סולחה בין הצדדים, יש להתחשב בה בקביעת העונש.

נטען כי הנאשם בן 42, נשוי ואב לילדים. בנו הבכור בן 16 ואחריו בת 14. במהלך ניהול התיק נולדו לנאשם תאומים, בן ובת, בני כשנה וחצי. הנאשם שהה זמן רב במעצר בית מלא. בחודש ינואר האחרון צומצם מעצר הבית לשעות הלילה (23:00-5:00). הוא היה במעצר במשך 19 ימים. הנאשם לא עובד שנים רבות. מצבו הכלכלי קשה, הוא נמצא בחדלות פירעון ובהליך פשיטת רגל. במידה שתתקבל בקשת המאשימה לעונש, ילדיו של הנאשם יגדלו ללא אב בתקופת מאסרו והמשפחה תיהרס. העונש אותו ביקשה המאשימה הוא מעבר לנדרש במקרה זה. הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה מתייחסת למקרים חמורים יותר מהמקרה הזה. אביו של המתלונן העיד, אמר שבנו בריא, עובד, אינו סובל מנכויות ועומד להתחתן.

במקרה זה היו באירוע הקטטה משתתפים רבים. כמו כן, במידה שהיו רוצים לגרום למתלונן פגיעה חמורה, לא היתה להם סיבה להפסיק את התקיפה האלימה. באירוע היו חמישה אנשים שהנאשם אחד מהם. מדובר על דקירה לא חמורה, בגודל של סנטימטר אחד, כשלאחריה הרחיק הנאשם את הסכין ולא המשיך לדקור. מתחם הענישה צריך להתחיל בתשעה חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד חמש שנות מאסר. בהתחשב באינטרס הציבורי, בנסיבות המקרה וברצונם של המתלוננים, יש לאפשר לנאשם לרצות את עונשו בדרך של עבודות שירות.

8. הנאשם בדבריו אמר שהוא נמצא כמעט ארבע שנים במעצר בית מלא ומבקש להתחשב בכך בקביעת העונש.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק, העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: "**קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו**" (סעיף 40ב לחוק). בהתאם לסעיף 40ג לחוק, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם, יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40יא לחוק.

10. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירות -

לעבירה של חבלה בכוונה מחמירה קבע המחוקק עונש של 20 שנות מאסר; לעבירה של החזקת סכין שלא כדין קבע המחוקק עונש של חמש שנות מאסר.

11. לצד הענישה שקבע המחוקק, יש להתחשב במדיניות הענישה הנהוגה.

פסיקה שהוגשה על ידי המאשימה:

· ע"פ 2988/14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.2015). במהלך קטטה שפרצה בין צעירים בני שתי משפחות שונות, הגיע למקום המשיב, יחד עם צעירים נוספים, כשהוא נושא סכין גדולה. בשלב כלשהו ניגש המשיב למתלונן ודקר אותו באמצעות הסכין דקירה עמוקה בבטנו. כתוצאה מהדקירה נגרמו למתלונן חבלות חמורות. במסגרת הסדר טיעון, הודה המשיב והורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. מתחם הענישה נקבע בין 3 ל-7 שנות מאסר. על המשיב נגזרו 48 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. ערעור המדינה התקבל, עונשו של המשיב הוחמר ל-6 שנות מאסר.

· ע"פ 2056/15 **ולדימיר רוזקוב נ' מדינת ישראל** (28.11.2016). בין המערער לבין המתלונן היתה היכרות מוקדמת. המערער עבד כטבח במסעדה אליה הגיע המתלונן עם חבר. בין השניים התפתח וויכוח, במהלכו נכנס המערער למטבח, הביא סכין ודקר את המתלונן בחזהו מאחור. המתלונן סבל מקרע בסרעפת ובכבד, הובהל

לניתוח ואושפז לצורך השגחה. במסגרת הסדר טיעון הודה המערער והרשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. מתחם הענישה נקבע בין 3 ל-6 שנות מאסר. על המערער נגזרו 54 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

פסיקה שהוגשה על ידי הנאשם:

· ע"פ 3067/22 **מדינת ישראל נ' סאלח בכיראת** (16.6.2022). המשיב הורשע בביצוע עבירת איומים ממניע גזעני ושתי עבירות אלימות העולות כדי מעשה טרור - חבלה בכוונה מחמירה וניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר. בערעור, בהסכמת המשיב ובא כוחו, הועמד עונשו על 35 חודשי מאסר בפועל.

· ע"פ 18/22 **עומר אבו זינה נ' מדינת ישראל** (27.7.2022). בתקופת מבצע "שומר חומות" נמנה המערער עם מתפרעים אשר התעמתו עם שוטרים בשכונת בית חנינה בירושלים. הם חסמו את הכביש עם פחי אשפה, הבעירו צמיגים והשליכו לעבר השוטרים אבנים, זיקוקים ובקבוקי תבערה. המערער לקח חלק פעיל באירוע ובמשך דקות ארוכות השליך אל עבר השוטרים אבנים ובקבוק תבערה. במסגרת הסדר טיעון הודה המערער והרשע בעבירות התפרעות; מעשה פזיזות ורשלנות; פעולה בנשק למטרות טרור; מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה. על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

· ע"פ 9928/16 **כמאל טהה נ' מדינת ישראל ואח'** (24.1.2018). למערער היה עימות מילולי עם אחותו של המתלונן. כאשר ביקש המתלונן לברר מדוע קילל המערער את אחותו, יצא המערער מביתו כשהוא מצויד בסכין ודקר את המתלונן בצד הימני של גבו. כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן חתך עמוק אשר הגיע עד לריאתו. המערער הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה והחזקת סכין שלא כדין. מתחם הענישה נקבע בין 2 ל-5 שנות מאסר. על המערער נגזרו 42 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

· ע"פ 1919/22 **עדי מקדשי נ' מדינת ישראל** (2.8.2022). במסגרת הסדר טיעון, הודה המערער והרשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה; מעשי פזיזות ורשלנות; התחזות כאדם אחר; הכשלת שוטר בשעת מילוי תפקידו; נהיגה בפסלות; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל 24 חודשים; נהיגה כשרישיון הרכב פקע פחות משישה חודשים; נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת במעל 40 קמ"ש בדרך שאינה עירונית. על המערער נגזרו 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

פסיקה נוספת:

· ע"פ 308/16 **מוהנד נאטור נ' מדינת ישראל** (7.11.2016). בין המערער למתלונן היתה היכרות על רקע עבודה משותפת. עם הזמן התגלעו ביניהם חילוקי דעות בענייני עבודה. כשבוע לפני אירוע הדקירה, הצטייד המערער בסכין פרפר ונשא אותה עימו, לרבות בעת עבודתו. בין המערער למתלונן התפתח שוב ויכוח בענייני עבודה במהלך יום עבודתם. בסיום אותו יום יצאו המערער והמתלונן אל עבר רכבו של המתלונן כדי לנסוע יחד לביתם. במהלך הנסיעה, הוציא המערער את הסכין ודקר את המתלונן בבטנו בצד ימין. לאחר מכן יצא המערער מהרכב ודקר את המתלונן בידו השמאלית. המערער הורשע בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה; פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין. מתחם הענישה נקבע בין 30 ל-60 חודשי מאסר. על המערער נגזרו 30 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

· ע"פ 2441/15 **ראובן חכם נ' מדינת ישראל** (7.6.2016). בין המערער למתלונן היתה היכרות מוקדמת. המתלונן מסר למערער פרטים על חברתו לשעבר, אשר עוררו את זעמו של המערער. באותו לילה, לאחר ששהו בבית המתלונן, הציע המערער למתלונן ולאדם נוסף לטייל עמו בפרדס. המערער היה מצויד בסכין. כשפנו לחזור, תפס המערער את המתלונן, ודקר אותו דקירה אחת בחזה מלפנים בצד שמאל. המתלונן נמלט מהמקום, כשהמערער רודף אחריו. המתלונן הצליח להימלט, הגיע לבית שכנתו ומשם פונה לבית החולים. למתלונן נגרם פצע דקירה בחזה שחדר לריאה ושבר בצלע. המערער הורשע בעבירות חבלה בכוונה מחמירה; החזקת סכין; ושיבוש מהלכי

משפט. מתחם הענישה נקבע בין ארבע לשבע שנות מאסר. על המערער נגזרו 52 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

12. לענין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - מדובר על הגנה על שלמות גופו של אדם וביטחונו האישי, בעיקר בסביבת מגוריו.

לענין זה ראו דברי כב' השופט אלרון בע"פ 5262/21 קאיד אבו סבילה נ' מדינת ישראל (16.05.2022):

"מעשי אלימות מחרידים מעין אלו הנעשים באמצעות סכין בפלג גוף עליון של אדם, עלולים להסתיים בתוצאה טראגית בה נגדעים חייו. אין להשלים עם מעשים נפשעים אלה ויש להגן על זכותו הבסיסית של כל הפוסע בהם לשלמות גופו ולתחושת ביטחון. אך לאחרונה ציינתי:

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנות את שלום הציבור וביטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש. על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט" (ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' גולאני, פסקה 20 [פורסם בנבו] (28.11.2021))."

לא בכדי העונש המרבי בגין העבירה בה המערער הורשע עומד על 20 שנות מאסר, ובכך יש כדי לבטא את עמדת המחוקק ביחס לחומרת עבירה זו."

13. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -מדובר באירוע קטטה שהתפתח על רקע סכסוך חנייה ממושך, במהלך ניסיון להגיע לסולחה בין הצדדים. המתלונן הותקף על ידי קבוצת אנשים - אחד אחז בו, אחד ריסס אותו בגז מדמיע, אחד בעט בו, והנאשם דקר אותו בסכין בבטנו. הנאשם דקר את המתלונן פעם אחת והשליך את הסכין, אשר לא נמצאה.

14. אשר לנזק שנגרם - למתלונן נגרם קרע בקיר הקדמי של הקיבה וחור בסרעפת בצד שמאל. הוא עבר ניתוח ואושפז. לאחר שחרורו מבית החולים, הפצע של המתלונן הזדהה והוא פנה לקבלת טיפול רפואי. בהתאם לעדותו של אביו, המתלונן החלים מהפציעה באופן מלא.

15. בהתחשב במכלול השיקולים המפורטים לעיל, לאור מהות העבירה ונסיבותיה ולאור מדיניות הענישה הנוהגת, יש לקבוע את מתחם הענישה בין 3 ל-6 שנות מאסר.

קביעת העונש בתוך המתחם

16. לחומרה יש להתחשב בכך שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו או הביע חרטה כלפי המתלונן. כמו כן, יש להתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירת אלימות והחזקת אגרופן או סכין, אם כי מדובר בהרשעות קודמות מלפני שנים רבות.

לקולה יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, במצבו המשפחתי והכלכלי ובפגיעה אשר עלולה להיגרם למשפחתו כתוצאה מהעונש שיוטל עליו. כמו כן יש להתחשב בטענה לפיה בין המשפחות נערכה סולחה. גורם מקל נוסף בעונשו של הנאשם הוא שהייתו במעצר בית מלא תקופה ממושכת. על כן, יש למקם את הנאשם מעט מתחת לחלקו האמצעי של מתחם הענישה.

17. בהתאם סעיף 40ג(ב), בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה. לא הובאו במקרה זה נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם הענישה, לקולה או לחומרה.

18. בתאריך 20.2.2023, לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש, הוגשה מטעם הנאשם בקשה להגנה מן הצדק, בשל הסדר טיעון אליו הגיעה המאשימה עם שותפיו של הנאשם. כן נטען לאכיפה בררנית ולאפליה.

מהבקשה, מטיעונים משלימים של הצדדים וממסמכים שהוגשו, עלה כי בתאריך 30.11.2022 ובתאריך 29.1.2023,

התקיימו דיונים בעניינם של ארבעה אחרים, בת"פ 61961-05-20. שלושה מהם מוזכרים בכתב האישום בעניינו של הנאשם, כמי שנטלו חלק בתקיפתו של המתלונן.

לגבי שלושה מהנאשמים בתיק האחר הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לדברי המאשימה בשל קשיים ראייתיים. הוגש בעניינם כתב אישום מתוקן והצדדים הציגו הסכמה גם לעניין העונש. לגבי הנאשם הרביעי, נאשם 2, הוסכם על הגשת בקשה לעיכוב הליכים בשל מצבו הרפואי.

בעניינו של נאשם 1 באותו תיק, שהורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות, סיוע לפציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין, בכך שיחד עם האחרים הפיל את המתלונן לרצפה ובכך שאחז בסכין, הוסכם על השתתפות עונש של שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

לגבי נאשם 3, שהורשע בתקיפה בנסיבות מחמירות וסיוע לפציעה בנסיבות מחמירות, בכך שהפיל את המתלונן לרצפה יחד עם האחרים, ריסס אותו בגז מדמיע ותפס אותו, הוסכם על השתתפות ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

לגבי נאשם 4, שהורשע בסיוע לפציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנכח במקום ועודד את הנוכחים, הוסכם על הטלת שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

המאשימה, בתגובתה, טענה כי הנאשם בעניינו הוא היחידי שמיוחסת לו דקירה בפועל של המתלונן; כי הראיות בינו לבין האחרים אינן לגמרי זהות, וכי הקשיים בהבאת העדים בתיק הנוכחי, השליכו על ההסדר בתיק האחר. בהמשך הודיעה המאשימה כי אף שלטעמה יש הבדל משמעותי בין הנאשם לבין שותפיו בתיק האחר, היא עותרת להטלת מאסר בפועל למשך שלוש שנים וחצי, חלף חמש שנים שביקשה במהלך הטיעונים לעונש.

19. אין ספק שהענישה בעניינם של המעורבים האחרים מקילה ביותר, אך היא נובעת, כעולה מההודעה על הסדר הטיעון בתיק האחר ומטיעוני ב"כ המאשימה בתיק הנוכחי, מקשיים ראייתיים. בעניינו הנאשם כפר במיוחס לו, הצדדים בחרו לנהל את התיק, על אף הקשיים, והנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, כך שהנימוק שניתן לגבי המעורבים האחרים אינו חל. יתר על כן, הדקירה בסכין, שהיא החלק החמור ביותר, ואשר בגינה נפגע המתלונן, יוחסה רק לנאשם ולא לאחרים. בנסיבות אלה, לא ניתן להשוות באופן מלא בין המעורבים השונים, אך גם לא ניתן להתעלם מההסדר המקל ביותר שנעשה עם המעורבים האחרים. לפיכך, אף שראוי היה למקם את עונשו של הנאשם סמוך לאמצע המתחם, יגזר דינו בתחתית מתחם העונש ההולם.

20. נוכח האמור לעיל, אני דנה את הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 36 חודשים. מתקופת המאסר יש לנכות את תקופת מעצרו של הנאשם.

ב. מאסר על תנאי של שמונה חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז באייר תשפ"ג, 07 במאי 2023, במעמד הצדדים.

רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת